

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nytaarsnat eller Blik paa Kristendom og Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 38. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1810_149-txt-shoot-idm1228.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

- 11 O Sorterup! din Alders sidste danske Mand,
Som digted høit og kækt om Danmarks Helteros,
Saa sorrigfuld du stod i sjunkne Fædreland,
Begreb det ei hvorfor kun Viser om Krysillis,
Som blødne mer end skærpe Mandemod,
Om Paars og Synderen, som maa for Bøddel stilles,
I Danmarks Egelund sig mærke, høre lod;
O hørte du da ei fra Skaane høie Rygte
Om Dannerhæren, som for Stenbuk maatte flygte;
O, følte du det ei, alt Gammelt var forbi,
Den gamle Kristendom, og Kraft og Poesi?
Ja, Kristus selv ei mer i Straaleglands
Saa herlig stod for Sjælens Skuesands,
I tvende Sekler dæmpet var den Lue,
Som Luther tændte under Himlens Bue.
Ei til Bedrift var Tiden længer dygtig,
39Og, Holberg, du var til dens Færd for stor.
Hvad var tilovers da? kun det at spotte kløgtig,
Med Sorgen dybt i Sind at mæle Latters Ord.
Saa tro da ei, du Martyr, jeg er blind,
For hvad du var, og hvad du maatte være!
Nei ikkun da jeg harmes udi Sind,
Naar sløve Flok vil skoggre dig til Ære,
Som mindste Glimt ei af din Aand kan se,
Som mener fræk, dit Maal kun var i Livet,
Hvad deres er, at nyde og at le!
Et andet Syn af Herren mig blev givet;
Jeg veed det vist, at hver en kraftig Aand
I sig forener Alt, hvad i hans Tid og Folk
Der findes vidt adspredt, i Enkelthedens Baand;
Saa var og du *din* Tids, *dit* Nordens sanddru Tolk;
Men det, som med sig selv Forening kun kan avle,
Det ubekendte Tal paa Aandens Regnetavle,
Det genialske Blik var Herrens og dit eget.